

ההזמנות ורדרדות, אך המציאות, קודרת !!

חגיגות יום האישה הבינלאומי, ישראל 2016 מאת: מיקי מנדל מוזס

כמדי שנה, קבלתי את הזמנה לחגיגות יום האישה הבינלאומי שיחול בחודש הבא במועצה האזורית בה אני גרה. כרגיל, התבאסתי.

מרגע שאני זוכה לקבל את ההזמנות הסתמיות והמקוממות האלה, אני יוצאת לי לטריפ פרטי, מסע קצרצר ברחבי הרשת, לבדוק, מה קורה במחוזות השונים, ביום האישה הבינלאומי, מה נשתנה.

חוסר המודעות, המחשבה וההתייחסות המקצועית, רצינית ועמוקה, המתבקשות, לנושא השוויון המגדרי ומעמד האישה ברשויות מקומיות ומועצות מקומיות ואזוריות בישראל 2016, העולה מתוכן של המודעות, הזמנות ואירועים המפורסמים, מקוממים.

הגדרת התפקיד, של הנשים שנבחרו (על ידי מי?) להיות המובילות את תחום הנשים והשוויון המגדרי ברשויות ומועצות, כתפקיד בכיר, בעל משמעות, סמכות וכח השפעה אמיתי, כולל הקצאת תקציבים משמעותיים (ולא איזה תפקיד בחצי או רבע משרה, שהוא עלה תאנה, מס שפתיים, או מעשר, על הטיקט והמשבצת "הנשית" נטול תקציב אמיתי), הוא חובתה שכל רשות. נשים בכירות בתוך המערכת ואיתן כל הנשים במעגלי המעורבות בקהילה, צריכות לדרוש זאת, כי זה, המקום והתקציב שלנו. ממה שעולה בחלק גדול מהמחוזות בהם אני מבקרת, פיזית ווירטואלית, עולה תמונה די עגומה, שלא לאמר, פאתטית.

הצבעוניות בהן השתמשו מעצבות/ בי ההזמנות לא השתנתה כמעט, סגלגלים וורדרדים. זה הולך טוב עם בנות, מאז שחר ילדותנו. העיצוב, בדרך כלל, ארכאי, פרופיל אישה עם שיער מתבדר ברוח וסביבו פרפרים או פרחים. הטקסט, שבלוני עד עילג, לא פעם. לפעמים ההזמנה נמצאה אחר חיפוש, מוצנעת בתוך גבב אירועים מועצתיים, כמו נחבאת אל הכלים. ישנם מקרים בהם "האירוע השולי", מופיע כרולר, ידיעה אחת מיני רבות, ללא הבלטה, עיצוב וצבע, נחה לה בין ההודעות על פינני גזם ואשפה וחוג ריקודי עם.

הסטראוטיפיזציה והבנאליות, תחושת ה"עושים ויי", "על הדרך", בה מצוין יום האישה הבינלאומי, ברוב המועצות ברחבי הארץ, מעלה שאלות רבות ובעיקר משקפת מראה עגומה למדי.

ומה בתכנית ?

בין מופעי סטנדאפיסטיות, זמרות עבר, אלה שאינן קורעות במחיר, חוזרים הלהיטים, שרה אנג'ל במופע השנתי ונשותיו של גואל רצון, בערב צהבהב.

בשיטוטי, גיליתי שלהיט השנה הזו, הוא מופע ייחודי של חבורת נשים, הנמכרת כ"חמש נשים חזקות". החבורה שהתקבצה, מחלטרת ביום האישה הבינלאומי, לאורכה ולרחבה של ארץ. איזה יופי, יום האישה הבינלאומי, נמכר כעסקת חבילה מפתה, 75 ש"ח אחרי סבסוד, כולל שי, בכיכובן של, ארנה דץ, רותי נבון, ליהיא לפיד, דורין אטיאס ודינה אור (שתסלחנה לי, אבל מי זאת?). "הבנות יצחיקו וידברו על הכל", כך כתוב בהזמנה.

בחיי שאני בעד שתתפרנסו, חברות, אבל איך יתכן שהמופע החלטוריסטי הזה, יהיה אירוע השיא, מרכז העשייה הנשית, במועצות ?

איך אתן, נשים, מסכימות לכך, שהכותרת שעל ההזמנה, תיתן עליכן תצהיר, עדות אופי, תהווה מעין תו תקן, אישור לאיכות ותמכור אתכן בזול, כ"נשים חזקות", נשים חזקות, צמד מילים שעובד טוב עם יום האישה. אתן צריכות חיזוקיות? חלילה נחשוד בכן, שאתן בעצם סתם "חלטורה נחמדה" ליום האישה הבינלאומי?

לרגע לא נחשוד שמשתמשים בכן ככיסוי לערוות אי העשייה האמיתית.
נמכרתן כחבילה בידורית בדיל, קשור בסרט חזק, כמאמר השיר :

, Girls Just Want to Have Fun,

זה הרי הרבה מעבר לצורך שלכן "לעשות קופה" ביום האשה הבינלאומי. לכן יש
אג'נדות, לא? אז מה קרה? אני לא אבוא לראות אתכן ולמות מצחוק ולשמוע על
הההההכל. לא אשתתף בנשף המאוס והמעושה הזה, בידור להמוניות.

הגדילו עשה, כמה מועצות אזוריות ואיתן רשויות מקומיות אחדות, הן מציעות
תוכן מהותי, כזה המקדם, המעניק ערך משמעותי נוסף, לקידום הנשים
במחוזותיהם; על האירוע האומנותי המסובסד, נוספו, כנקודות חן, דוכני
קוסמטיקה, טיפוח יופי, סטיילינג, ביגוד ואקססוריז. הרצאות העשרה בנושאים
אלה, הכוללים את הנושא החם, "להלביש את הבית", התגלו כתוכן מרכזי
במועצות ובערים. סביר להניח, שתוכן שיווקי זה, ממומן על ידי חברות מסחריות
המאמינות בכח הקניה שלנו הנשים, הכל כלול, גם השי הקטן שהובטח והעוגה.
אז מה השתנה, ראבאק?! לא הרבה, לצערי.

כל כך מרושל, נתקלתי במודעות בהן הפניה בהזמנה נעשתה, בלשון זכר. כן, כן.
והיה מקום, בו ראש המועצה, טרח והכניס את שמו, כפטרון האירוע, והודיע על גב
ההזמנה: "אשמח לראותכן", כשהוא חותם בשמו המלא, מסמן היטב את
הטריטוריה. מי בעל הבית, הבוס המיטיב המביא לכן, הנשים, חלטורה ב75 ש"ח
אחרי סבסוד? למי תודה, למי ברכה?

לא ראיתי רשויות רבות המקדישות זמן, חשיבה, עבודה תהליכית עמוקה ואמיתית,
משאבים וידע, לקידום חינוך, מיזמים, תמיכה מקצועית והבנה עמוקה בצורך
להציב את החינוך לשוויון מגדרי, כנושא חשוב במעלה ראשונה, מכל הסיבות
והזכויות.

יש אור בקצה ה"ורדת המתוקה שעל פני הפמפלטים!"

ללא כיסוי ומייק אפ, במקצועיות ומתוך הבנה עמוקה, מובילה המועצה האזורית
מטה אשר, על שותפותיה ושותפיה, מהלך שלא נעשה כמוהו בשום רשות מקומית
ובשום מועצה בישראל.

שמחה שאתם מציבים אופציה חדשה, מובילים תהליך של שינוי. שאפו ענק,
לחולמות, לעושות המובילות את הנושא, לכל אלה שדחפו אותו וגרמו לו לקרות,
"כנס חינוך מודע מגדר למצוינות ומנהיגות" במטה אשר.

זה המודל לקריאה לעשייה רחבה ולשינוי חברתי, משמעותי ואמיתי.
חינוך לא קורה ביום, גם לא בערב כייפי אחד.

זו הבנה והכרה אמיתית, לקיחת יוזמה ואחריות אישית ומשותפת, הגדרה מאד
ברורה של חשיבות העיסוק בנושא לעומק, הרבה מעבר למופעי החלטורה
המסובסדים, אלה המכונים, "ערב כייף לנשים", אירועים בהם המועצות והעריות
בוחרות לכסות את עצמן בזיל הזול, על חשבוננו.

תבורכו!

מיקי מנדל מוזס